

er saadanne Lejlighedslove, som er fremkaldte ved Livets og Udviklingens Krav. Da dette Lovforslag om Kvinders Adgang til Embeder og Pligt til at modtage borgerligt Ombud blev fremsat, vakte det derfor en Smule Forundring, da det viste sig, at det ogsaa skulde omfatte den folkekirkelige Organisation. Man kan vistnok ikke sige, at dette Forslag er paakrævet ude i Menighedslivet, lige saa lidt som man kan sige, at der meldte sig Kvinder med Kald til at træde ind i disse Embeder. Det naturlige vilde vel derfor have været, at man havde undtaget disse Embeder fra den almindelige Regel og havde overladt dem til en særlig Behandling, da Forholdene paa dette Omraade unægtelig ligger noget anderledes end med Hensyn til Kvinders Adgang til Embeder i Almindelighed. Dette er nu ikke sket, og Forslaget omfatter altsaa ogsaa præstelige Embeder. Da Venstre ikke har noget principielt imod, at Kvinder faar Adgang til præstelige Embeder, men alligevel mener, at der skyldes ogsaa Menighederne og Menighedslivet et Hensyn, saaledes at der sikres dem, at kun hvor de selv ønsker at faa en Kvinde til Præst, kan det lade sig gøre, har jeg tilladt mig at forme og stille dette Ændringsforslag, som jeg mener stiller sig ligeligt overfor de to Hensyn, der her kommer frem, nemlig Hensynet til Kvindernes Ligestilling med Mændene, som jo ligger i Tiden, og som alle Partier sikkert vil være med til at virke for, og Hensynet til den historiske Udvikling, saaledes at baade Menighederne og Kvinderne vil kunne naa det, der trænges til. Jeg tror, det er baade i Menighedslivets og i Kvindernes Interesse, at de Kvinder, der maatte melde sig med Ønske om at opnaa Præsteembeder og altsaa med Kald til at virke i saadanne, ogsaa kan faa Lejlighed dertil; dermed tror jeg, begge Parter vil være godt tjente. Uvant som man hidtil har været med at se Kvinder beklæde Præsteembeder, tror jeg, det vil være heldigt, at der bag enhver Kaldelse af en Kvinde til et saadant staar et Menighedsraadsflertal og forhaabentlig altsaa ogsaa et Flertal af Menighedsmedlemmerne, saaledes at de kan begynde det fælles Arbejde i god Forstaaelse og til gensidig Gavn og Glæde. Det er det, jeg har søgt at opnaa ved mit principale Ændringsforslag, og jeg vil bede det høje Ting skænke det den Velvillie at stemme derfor. Man kunde maaske mene, at det ikke kan siges, at der er noget stærkt Krav oppe om en Løsning af dette Spørgsmaal, og det kan jo være rigtigt,

men jeg tror dog, det herved løses paa en saa hensynsfuld Maade baade til den ene og til den anden Side, at jeg meget vil anbefale det høje Ting at stemme derfor.

Men jeg kan jo ikke skjule for mig selv, at det vil have sine Vanskeligheder at faa dette Forslag vedtaget, og derfor har jeg ment, det var rigtigt, at der ogsaa var et subsidiært Forslag, som kort og godt gaar ud paa, at man tager dette Spørgsmaal ud af Lovforslaget og henviser det til en særlig Behandling, hvad jeg mener er berettiget, ikke alene ud fra de Ytringer, jeg har fremsat, men ogsaa er berettiget af Hensyn til selve Spørgsmalets Betydning. Det har nemlig vist sig under Behandlingen af dette Forslag, at det ene og alene er den Side af Sagen, der har vakt Interesse ud over Landet, skønt Lovforslaget omfatter ikke saa faa andre Embeder end de præstelige. Skulde det derfor vise sig, at der ikke skulde være et Flertal indenfor Folketinget, som vil stemme for det principale Ændringsforslag, vil jeg tillade mig at anbefale, at man stemmer for det subsidiære, idet jeg udtaler paa Partiets Vegne, at Venstre er villigt til at tage dette Spørgsmaal op til en overmaade velvillig Behandling, naar det melder sig med Livets og Udviklingens Krav.

Jeg skal endnu kun tilføje, at jeg vil ikke være med til at standse det oprindelige Lovforslag, men vil være med til at fremme det paa dets senere Vej gennem Rigsdagen, for at Sagen altsaa kan blive gennemdrøftet og vi kan finde en Løsning, som kan være til Gavn baade for Kvinderne, som tragter efter at faa Adgang til Embederne, og for Folket, som faar dem med ind i det fælles Arbejde.

Formanden: Jeg gør opmærksom paa, at foreløbig er kun de stillede Ændringsforslag til Forhandling.

Ordføreren (Elna Munch): Intet af de to Ændringsforslag, som det ærede Medlem fra Kolding (N. Johan Laursen) har stillet, har tilfredsstillet Udvalgets Flertal. Det første af dem giver ganske ubegrundet helt andre Regler for Kvinders Ansættelse i Præsteembeder end for Mænds. Det stiller to Særbetingelser. Den ene er, at en Biskop skal erklære sig villig til at foretage Ordinationen. Meningen maa vel være, at det ogsaa kan være en Biskop fra et andet Stift end det, hvor Embedet er. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem gaar ud fra, at Biskopperne er forpligtede til at foretage Ordination af enhver Mand,